

Il topolino che non voleva dormire

(Macedonia)

Un topolino cresceva tranquillo accanto alla mamma, ma faceva spesso i capricci senza ragione.

Ogni notte la mamma gli cantava una canzone per farlo addormentare e gli prometteva un dolce squisito al risveglio.

Ma il topolino capriccioso non voleva dormire:

- Mamma, tu hai la voce troppo sottile. Cerca qualcuno che mi canti la ninna nanna.

La mamma, che voleva accontentare il figlio in tutti i modi, andò dall'oca:

- Signora oca, può venire a casa mia a cantare la ninna nanna a mio figlio?

- Va bene, disse l'oca.

Quando il topolino si mise a letto, l'oca iniziò a cullarlo e a cantare:

- Qua, qua, qua, dormi, dormi, bel bambino. Ti darò un bell'ovino.

Ma il topolino si mise a gridare:

- Non la voglio sentire! Non la voglio sentire! Non mi piace la sua voce.

Mandala via.

Allora la mamma andò alla rana:

- Signora rana, può venire a casa mia a cantare la ninna nanna a mio figlio?

- Va bene, disse la rana.

Quando il topolino si mise a letto, la rana si mise a cullarlo e a cantare:

- Cra, cra, cra, dormi, dormi, bel bambino. Ti porterò nella palude al mattino.

Ma il topolino ancora una volta si mise a gridare:

- Non la voglio sentire! Non la voglio sentire! Ha una brutta voce. Mandala via.

Allora la mamma andò dalla cavalla:

- Signora cavalla, può venire a casa mia a cantare la ninna nanna a mio figlio?

- Va bene, disse la cavalla.

Quando il topolino si mise a letto, la cavalla iniziò a cullarlo e a cantare:

- Hi, hi, hi, dormi, dormi, bel bambino, poi faremo un galoppino.

Ma il topolino cacciò via anche lei.

Allora la mamma disperata si rivolse al gatto, che accettò di cantare:

- dormi, dormi, o bella rosa; poi ci mangiamo insieme qualcosa, sussurrò il gatto dolcemente, leccandosi i baffi.

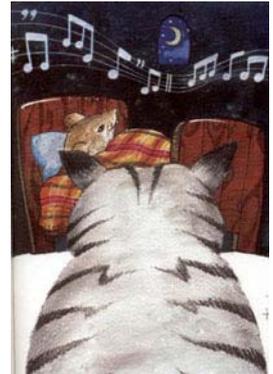
- Che bella la sua voce! Esclamò il topolino incosciente e si addormentò.

Allora il gatto si avvicinò minaccioso...

Ma, per fortuna, la mamma si accorse delle sue intenzioni e salvò il figlio dalle sue grinfie.

Da quel giorno, il topolino imparò a dormire da solo e a essere meno capriccioso.

Imparò anche a essere prudente e a non fidarsi mai delle apparenze.

МАЛОТО ГЛУВЧЕ КОЕ НЕ САКАШЕ ДА СПИЕ (Македонија)

Едно глувче среќно си живееше со својата мајка, но често пати без причина беше палаво.

Секоја вечер мајкаму му пееше песничка за да го успие и му ветуваше вкусен колач кога ќе се разбуди.

Но палавото глувче не сакаше да спие:

- Мајчице, гласот ти е премногу мек. Најди некој кој ќе ми испее приспивна песна.

Мајката секогаш сакаше да го усреќува својот син, па така појде да ја посети гуската:

- Г-ѓо Гуска, ќе дојдеш ли во мојата куќа, да му испееш на мојот син една приспивна песна?
- Во ред, рече гуската.

Кога малото глувче појде во постела, гуската почна да го ниша и пееше:

- Квак квак квак, спиј, спиј, убаво детенце. Ќе ти дадам убаво јајценце.

Но малото глувче почна да вика:

- Не можам да ја слушам! Не можам да ја слушам! Не ми се допаѓа нејзиниот глас. Избркај ја.

Потоа мајката појде да ја посети жабата:

- Г-ѓо Жаба, ќе дојдеш ли во мојата куќа, да му испееш на мојот син една приспивна песна?
- Во ред, рече жабата.

Кога малото глувче појде во постела, жабата почна да го ниша и да пее:

- Кре, кре, кре, спиј, спиј, убаво детенце. Наутро ќе те одведам до барата.

Но повторно, малото глувче почна да вика:

- Не можам да ја слушам! Не можам да ја слушам! Нејзиниот глас е грд! Избркај ја!

Потоа мајката појде да ја посети кобилата:

- Г-ѓо Кобила, ќе дојдеш ли во мојата куќа, да му испееш на мојот син една приспивна песна?
- Во ред, рече кобилата.

Кога малото глувче појде во постела, кобилата почна да го ниша и да пее:

- Њиии, спиј, спиј, убаво детенце, ќе одиме на јавање.

Но малечкото глувче ја избрка и неа.

Потоа неговата очајна мајка појде да ја посети мачката, која се согласи да пее:

- Спиј, спиј, мое убаво цвеќенце; потоа ќе си каснеме заедно, нежно прошепоте мачката, лижејќи си ги мустаќите.
- Колку ти е убав гласот! извика глувчето без да се посомнева и заспа.

Тогаш мачката почна опасно да се приближува...

Но за среќа, мајката ја забележа намерата на мачката и го спаси својот син од нејзините канџи.

Од тој ден, малото глувче научи самото да се успива и да не биде толку палаво.

Исто така научи да биде мудар и никогаш да не верува во надворешниот изглед.